

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta on jättänyt noudattamatta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU⁽¹⁾ 106 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole 18.4.2016 mennessä antanut kaikkia tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut näitä komissiolle
- velvoittaa SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla Espanjan kuningaskunnan maksamaan sen tuomion julistamispäivästä, jolla direktiivin 2014/25/EU täytäntöönpanon edellyttämien oikeussääntöjen antamatta jättäminen tai ainakin niiden ilmoittamatta jättäminen todetaan, kultakin päivältä kertyvän 123 928,64 euron suuruisen uhkasakon
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU saattamiselle osaksi kansallista oikeutta päättyi 18.4.2016.

⁽¹⁾ Vesi- ja energihuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU (EUVL 2014, L 94, s. 243).

Valitus, jonka Puolan tasavalta on tehnyt 5.3.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-849/16, PGNiG Supply & Trading v. komissio, 14.12.2017 antamasta määräyksestä

(Asia C-181/18 P)

(2018/C 152/26)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Valittaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Muut osapuolet: PGNiG Supply & Trading GmbH, Euroopan komissio

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-849/16, PGNiG Supply & Trading v. komissio, 14.12.2017 antama määräys on kumottava kokonaisuudessaan.
- Asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi.
- Kukin asianosainen on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalaisella määräyksellä unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt PGNiG Supply & Tradingin kanteen, joka koski sellaisen 28.10.2016 annetun komission päätöksen C(2016) 6950 final kumoamista, joka koski direktiivin 2003/55/EY mukaisen poikkeuksen vaatimuksista antaa kolmansille pääsy verkkoon Itämeren putkilinjan yhdysliittymän ja vastikesäännösten osalta myöntämisen arviointia, ja perustellut mainitun hylkäämisen sillä, että kantajalla ei ollut asiavaltuutta.

Puolan tasavallan mukaan unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen määräyksensä 6, 10, 11 ja 43 kohdassa esittänyt samaan aikaan asiakysymystä koskevia toteamuksia siltä osin kuin on kyse riidanalaisen komission päätöksen pätevydestä. Tässä yhteydessä Puolan tasavalta vetoaa valituksenalaisen unionin yleisen tuomioistuimen määräyksen osalta seuraaviin valitusperusteisiin:

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan rikkonut työjärjestyksen 130 artiklan 1 ja 7 kohtaa ja loukannut EU:n perusoikeuskirjan 47 artiklassa Puolan tasavallalle taattua oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin sekä kontradiktorisen menettelyn periaatetta sen vuoksi, että se on valituksenalaisessa määräyksessään esittänyt asiakysymykseen liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia toteamuksia siltä osin kuin on kyse riidanalaisen komission päätöksen pätevydestä ennen kuin asiassa T-883/16, Puolan tasavalta vastaan komissio, käydyssä menettelyssä on voitu tehdä asiaratkaisu.

Toiseksi riidanalaisen komission päätöksen oikeudellisessa arvioinnissa on valittajan mukaan virhe siltä osin kuin on oletettu, että mainitussa päätöksessä määrätään, että kolmannen tahon pääsy 50 prosenttiin OPAL-kaasuputken kapasiteetista Greifswaldin ja Brandovin välillä huutokaupataan avoimesti ja syrjimättömästi siten, että muut henkilöt voivat hankkia kyseisen kapasiteetin, ja lisäksi, että riidanalaisessa komission päätöksessä ei tehdä mitään uusia poikkeuksia, vaan osittain kumotaan olemassa oleva poikkeus. Puolan tasavallan mielestä riidanalaisen komission päätöksen oikeudellisen luonteen ja vaikutusten arviointi on virheellistä, koska mainitussa päätöksessä vain näennäisesti otetaan käyttöön ratkaisuja, jotka esitetään avoimina ja syrjimättöminä. Todellisuudessa riidanalaisella päätöksellä luodaan komissiolle mekanismi, joka mahdollistaa Gazprom-konserniin kuuluville yrityksille lopulta kyseisessä päätöksessä tarkoitettun OPAL-kaasuputken kuljetuskapasiteetin käytön hankkimisen yksinoikeudella vähintään 90 prosentin laajuudessa (50 prosenttia kyseisestä kapasiteetista on valittajan mukaan täysin suljettu pois kolmansien pääsyaatimuksilta, 40 prosenttia kyseisestä kapasiteetista on sitä vastoin dynaamisesti järjestettävää kapasiteettia, jonka vain Gazprom voi varata).

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan rikkonut velvollisuuttaan perustella valituksenalainen määräys asianmukaisesti. Se ei ole selittänyt, minkä oletusten perusteella se on tehnyt asiakysymystä koskevat toteamukset komission riidanalaisesta päätöksestä. Tämän vuoksi valittajan mukaan ei ole mahdollista tuntea perusteluja, joilla unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että riidanalainen komission päätös avaa OPAL-kaasuputken kapasiteetin sellaisille yrityksille, jotka eivät ole sidoksissa Gazprom-konserniin, ja vaikuttaa edullisesti kilpailuun maakaasumarkkinoilla.

Kanne 12.3.2018 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta

(Asia C-188/18)

(2018/C 152/27)

Oikeudenkäyntikieli: slovenia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Ondrůšek, G. von Rintelen, M. Žebre)

Vastaaja: Slovenian tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, ettei Slovenian tasavalta ole noudattanut käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1) 51 artiklassa säädettyjä velvoitteitaan, koska se ole 18.4.2016 mennessä antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut näitä toimenpiteitä komissiolle;
- velvoittaa Slovenian tasavallan SEUT 260 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun tavoin maksamaan kiinteämääräisenä hyvityksenä 8 992,32 euroa päivässä tässä asiassa annettavan tuomion antamispäivästä lukien;
- velvoittaa Slovenian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.